Tiszavasváriban megkoszorúzták a szovjet hősök síremlékét

Tizenkilenc évvel ezelőtt a Tiszavasvári környékén folyó felszabadító harcokban több kazahsztáni csapategység is részt vett. A katonák közül negyvenhatan vesztették életüket. Az elesett hősöket a község egyik parkjában helyezték örök nyugalomra. Az emlékművet és környékét a 115-ös számú iparitanuló-intézet növendékei gondozzák.

Pénteken szovjet vendégek érkeztek a községbe, köztük az elesett katonák rokonai, ismerősei, és megkoszorúzták a hősök síremlékét. A koszorúzási ünnepségen részt vettek a helyi tanács és a tömegszervezetek képviselői, valamint az iparitanuló-intézet növendékei is. (MTI)

Kender- és lenbegyűjtés — lyukkártyás módszerrel

A Szegeden működő Rostkikészítő Vállalat adatai szerint e hét végére — a len után — az egész országban befejezték a kender betakarítását, begyűjtését is. Az eredmény: egymillió-százezer mázsa kender. Tehát nyolcvanezer mázsával többet szállítottak a feldolgozó üzemekbe, mint amennyire az eddigi becslések alkalmával számítottak.

„Okos" számítógép

Ezt a nagy mennyiségű nyersanyagot az idén különleges új, lyukkártyás módszerrel, azaz bonyolult matematikai számítások alapján szervezték meg. A számításokat azonban nem emberek végezték el — erre idejük sem lett volna —, hanem a Könnyűipari Adatfeldolgozó Vállalat úgynevezett Hollerith-rendszerű számítógépe.

Ugyanis az ország négy vállalatából az idén egyesített szegedi vállalatra, annak dolgozóira aránylag hirtelen szakadt az egész ország len-kender begyűjtésének, szállításának gondja. A nagy feladatot csak nehézségek árán tudták volna a legésszerűbben megszervezni, ezért osztották meg gondjukat az »okos« számítógéppel.

Kiválasztotta a legjobbat

Azt kellett tehát eldönteni igen gyorsan, hogy az ország 250 kender- és lenbegyűjtő helyéről, illetve feladóállomásáról melyik feldolgozó gyárba, s melyik útvonalakon a legcélravezetőbb a nyersanyag szállítása. A gép a vele közölt adatok alapján »figyelembe vette« az összes lehetőségeket: a vasúti szállítási útvonalak hosszát, a feldolgozó gyárak befogadóképességét és egyéb feltételeket. Végigpróbálta az összes kínálkozó lehetőségeket — nyilván több ezret —, ezek közül kiválasztotta a lehető legjobbat, s ennek alapján szervezték meg a szállításokat.

Egymillió forintos megtakarítás

A vállalatnál meglepődve tapasztalták, hogy a lyukkártyás gép ésszerűen »felforgatott« egyes hagyományos körzeteket: például azelőtt a bajai körzetből az újszegedi gyárba szállították a kendert, ehelyett a gép a szegvári üzemet »javasolta«. Újszegedre inkább a tiszántúli termés egy részét irányította. Hasonlóképpen a leglogikusabban állapította meg mind a 24 gyár begyűjtési körzetét, szállítási útvonalát. Így igen sok számítási munkától kímélte meg a vállalat szakembereit — fő dolog, hogy idejében megoldotta a problémát —, a jó szervezéssel enyhítették a MÁV idei nagy gondját is, s végeredményben a becslések szerint körülbelül egymillió forintos szállítási költség megtakarítására vezetett.

D. B.

Új iskola, hibákkal

Jó és öröm, hogy Szegeden, az Április 4. útján elkészült a József Attila Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskolájának új épülete. Az új iskola tovább bővül, s az elkövetkezendő időben 16 tanteremes lesz. Jelenleg — az első ütemnek megfelelően — négy tanterme van.

Az épületben megtalálhatók azok a létesítmények (például kazánház), amelyek szükségesek a 16 tanteremhez. Bosszantó és megengedhetetlen hibák vannak azonban az új épületnél. Szinte hihetetlen, ám mégis igaz, hogy a kazánokhoz nem tudják behordani a szenet, egyszerűen azért, mert nincs ajtó. Ezért az ablakon át dobálják be a fűtéshez szükséges tüzelőt. A kazánházi salak eltávolításának módja is csúfosan korszerűtlen.

Az épületek legfelső szintjén a lépcsőházi korlát magassága nem éri el az előírt szabványméretet. Aztán ablakokról hiányoznak az előírt védőrácsok, az előcsarnokban a földszinten levő folyosókorlát rögzítése nem eléggé biztonságos. A WC körül sincs minden rendben, mert mind a külső, mind a belső szárnyai átlátszó üvegből készültek. Pedig nem lett volna nagy dolog, legalább a belső ablakszárnyakat például tejüvegből összeállítani.

»Kis« hibákról, de mégis felelőtlenség sorozatáról van szó. Ha a tervező hibázott, miért nem korrigálta azt a kivitelező Csongrád Megyei Építőipari Vállalat?! Volt műszaki ellenőre is az építkezésnek, de — sajnos — csukott szemmel járt.

Igaz, késő a bánat, de maradnak a felelősök.

M. S.

Bármily nehéz feladatot megoldunk, ha mindenki összefog

Németh Károly elvtársnak, a Központi Bizottság titkárának nyilatkozata a kenyérgabona-vetés sikerének tanulságairól

A Népszabadság és a Magyar Távirati Iroda munkatársa megkérte Németh Károly elvtársat, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának titkárát, hogy nyilatkozzon az őszi kenyérgabona-vetés tapasztalatairól. Alább ismertetjük a kérdéseket és Németh elvtárs válaszait.

— Milyen eredménynyel oldotta meg a magyar mezőgazdaság az idei ősz legfontosabb munkáját, a kenyérgabona-vetést?

— Ezekben a napokban egy rendkívül nagy jelentőségű munka végére tettek pontot mezőgazdaságunk szocialista nagyüzemei: teljesítették a kenyérgabona-vetéstervét, befejezték a rozs és a búza vetését. Az eredeti tervet valamivel több mint hat százalékkal teljesítették túl. Mind a mezőgazdasági termelés, mind pedig az ország számára fontos, hogy a kenyérgabonafélék vetőmagja a vetésre legkedvezőbb időben, jó minőségű munkával került talajba. A nagy tapasztalatú mezőgazdasági szakemberek, a termelőszövetkezetek idős tagjai szinte egyöntetűen megállapították — s ebben a kérdésben ők a legfőbb tanúk —, hogy ilyen idejében és ilyen jó minőségben emlékezetük szerint még sohasem végeztek ezzel a munkával, bár itt-ott most is »elspórolták« a műtrágyát, s egyik-másik táblán, különösen a vetés befejező szakaszában a nagy sietség miatt elnagyolták a munkát.

Számos tapasztalat, tanulság segítette a munkát

Az előző esztendők tapasztalataiból, valamint az idei gyengébb kenyérgabona-termésből sok tanulságot vontak le pártszervezeteink, a pártbizottságok, tanácsok s maguk a termelőüzemek is. Így aztán azok az alapvető hibák, amelyek a viszonylag gyengébb gabonatermésekhez vezettek, most nem ismétlődtek meg. Mindenekelőtt a vetésterv teljesítésére, a kedvező vetésidő megtartására gondolok.

Az idei őszön végzett szorgalmas munka reményeket nyújt a jövő esztendei aratásra. Mindenesetre az tény, hogy a szövetkezetek, állami gazdaságok, gépállomások dolgozói, vezetői, a mezőgazdasági termelés megyei, járási, országos irányítóival együtt sokat tettek a jövő esztendei gabonatermés jó megalapozásáért. Ezért megérdemlik az elismerést.

— Melyek az őszi kenyérgabona-vetésből levonható legfőbb tapasztalatok, tanulságok?

— Sok tapasztalattal gazdagodtunk, ezeket érdemes is, szükséges is mindenütt alaposan tanulmányozni, s további munkánkban felhasználni.

Talán a legfontosabb az, hogy fiatal szocialista nagyüzemeink az egész társadalom segítségével még oly bonyolultnak, nehéznek látszó feladatot is képesek ma már teljes sikerrel megoldani. Az a következetes, céltudatos munka, amely a mezőgazdaság szocialista átszervezésekor bontakozott ki az egész magyar mezőgazdaság fejlesztéséért, kezdi megérlelni gyümölcseit. Közismert, hogy társadalmunk már eddig is sokat tett azért, hogy szövetkezeteink minél előbb megalapozhassák a korszerű, nagyüzemi termelést. A termeléshez szükséges gépek, épületek, felszerelések, műtrágya mind nagyobb mennyiségben állnak rendelkezésre.

Ezzel a folyamattal egyidőben esztendőről esztendőre növekedik parasztságunk szövetkezeti öntudata, az összefogásba vetett hite. A tapasztalatok alapján mind mélyebben él az emberek tudatában: a nagyüzemben végzett jó munkával biztonságos, évről évre javul az élet. S ez a gondolkodásmód meglátszik a szántóföldeken, a kertészetekben, a gazdálkodás minden területén, meglátszott az őszi vetéselőkészítés, vetés napjaiban is.

Az eredményes munka egyik feltétele a jó felkészülés volt

Nagyon fontos tényezője volt az eredményes munkának a kellő előrelátás, a jó felkészülés, minden olyan ember hatékony, fáradságot nem ismerő munkája, akinek a mezőgazdasági termeléshez valami köze van. Pártbizottságaink, pártszervezeteink az előző esztendőknél jóval korábban tisztázták a kenyérgabona-vetéssel kapcsolatos teendőket. Jó politikai és szervezőmunkával hívták tettekre az ország kenyeréért a mezőgazdaság dolgozóit, a tanácsokat, a tanácsok mezőgazdasági osztályait, a KISZ-t, a nőtanácsot, a Hazafias Népfrontot, a szakszervezeteket.

A munka előkészítése folyamán, majd a szántás-vetés napjaiban sikerült a megyékben, járásokban valóban hatékonnyá tenni az irányítást, mert kisebb zökkenők ellenére szervezetten dolgoztak. Pontosan ismerték a termelőüzemek helyzetét, tudták, hol mi a gond, mi nehezíti a folyamatos munkát. A helyzet tisztánlátása aztán lehetőséget teremtett arra, hogy megfelelően cselekedni is tudjanak. A legsürgősebb, a legfontosabb feladatokkal foglalkoztak, s nem általános tanácsokat osztogattak, hanem, ha kellett, vetőmag-, üzemanyag-, műtrágya-szállítási és egyéb ügyekben is intézkedtek.

Az idei őszön itt-ott, ha csak napokra is, akadozott a műtrágya- és vetőmagszállítás, az alkatrészszállítás. Emiatt sem sikerült minden táblán tökéletes munkát végezni. Az illetékes központi szervek előrelátóbb, szervezettebb munkájával ezek a nehézségek jórészt elkerülhetők lettek volna. Ők is foglalkoznak az őszi vetés tapasztalataival, s megtesznek mindent azért, hogy 1964-ben még kevesebb legyen a gond.

Összefogott a munkás, a paraszt, a fiatal

Azért, hogy jövőre mezőgazdaságunk teljes egészében megtermelje az ország kenyerét, nagy társadalmi összefogás bontakozott ki.

Amikor arról volt szó, hogy mezőgazdasági üzemeink az eredeti vetéstervet mintegy öt százalékkal teljesítsék túl, termelőszövetkezeteink, állami gazdaságaink vállalkoztak a feladatra, s teljesítették is. Amikor a vetéselőkészítés üteme lassúnak látszott, több mint ezer ipari munkás traktorra ült, hogy a gépállomási gépek két műszakos üzemeltetésével meggyorsuljon a munka. A néphadsereg katonái azokban az állami gazdaságokban, amelyekben nagy területen termelnek kukoricát, derekasan dolgoztak e fontos takarmánynövény betakarításában, s így lehetővé tették, hogy a kenyérgabonával bevetendő területek idejekorán vetésre készen álljanak. Közülük sokan ugyancsak traktorra ültek, szántottak, vetettek. Több helyütt a KISZ tagjai, az iskolások is ott voltak néhány napra segíteni a burgonya-, a szőlő-, a gyümölcsszedésben, s amellett, hogy az ő igyekezetük is segítette a munkát, összejött a jövő esztendei táborozások, kirándulások költségeinek számottevő része.

Hosszan lehetne folytatni a felsorolást, amely a társadalmi összefogás nemes jele életünkben. Hiszen amikor szállítási nehézségek lassították a munkát, a vasút, a különböző más szállítási vállalatok dolgozói gyakran éjt-nappallá téve dolgoztak közvetlenül vagy közvetve a kenyérgabona-vetés sikeréért. Az egymás segítésnek nagyon szép példáját adták a termelőszövetkezetek, állami gazdaságok. Aki a vetéssel végzett, társai, szomszédai segítségére sietett, gyakran minden kérés nélkül.

Kifejezésre jutott e nagy munkában: a mi társadalmunk lényegéhez, emberséges világához nagyon szorosan hozzátartozik az egymás segítése, ki-ki gondjaival, nehézségeivel nem marad magára. Az a verseny, amely a gyors, szervezett, jó munkáért kibontakozott az őszi vetésben, nem vetélytársakat szült, hanem még jobban elmélyítette a baráti kötelékeket termelőszövetkezetek és termelőszövetkezetek, állami gazdaságok és más gazdaságok, mezőgazdasági dolgozók és ipari munkások, társadalmunk különböző intézményei és egész mezőgazdaságunk között. Nagyon sok és fontos szakmai, agronómiai tapasztalaton kívül az a legfőbb tanulság, hogy a legnagyobb feladatok megoldására is képes társadalmunk, ha mindenki összefog a jó ügy érdekében.

— Melyek a kenyérgabona-termesztés további legfőbb teendői, milyen időszerű feladatok állnak a vetés befejezése után mezőgazdaságunk előtt?

— Az idén ősszel az időjárás rendkívül kedvezett a kenyérgabona-vetésnek. Az időjárás miatt sehol sem volt számottevő »kiesés« s ez jelentékenyen hozzájárult ahhoz, hogy idejében végeztek a munkával.

Az őszi vetések nagyobb hányada már kikelt, szépen sorol, és a kedvező időjárásban jól fejlődik. Elbizakodottságra azonban semmi ok. Ha kedvezőtlenebb az ősz — s erre általában lehet és kell számítani —, a mostaninál csak jóval nagyobb erőfeszítések árán lehet rendjén elvetni a kenyérgabonát. Ez nagyon fontos tanulság.

Egész esztendei feladat a jó termésért dolgozni

Miután az ország kenyerének előteremtése nemcsak a vetéstől függ, egész esztendei feladat a jó búza- és rozstermésért dolgozni. Már ma időszerű teendő a kártevők elleni védekezés. Ehhez elegendő vegyszer van, s ahol szükséges, azonnal cselekedni kell. További munka lesz a téli, tél végi, kora tavaszi nitrogénműtrágyázás, ehhez megvan a szükséges műtrágya. A megfelelő vetésápolás, a vegyszeres gyomirtás — amikor az ideje elérkezik — ugyancsak elengedhetetlenül fontos része a korszerű kenyérgabona-termesztésnek. Azt a jó munkát, amelynek segítségével sikeresen megalapozta mezőgazdaságunk a jövő évi kenyérgabonatermést, kövesse mindenütt további szorgalmas, hozzáértő, felelősségteljes munka, egészen a betakarítás végeztéig.

Azzal a lendülettel, szervezettséggel végezzék most mindenütt a jövő esztendei növénytermelés legfontosabb őszi megalapozó munkáját, a mélyszántást, amellyel a vetés napjaiban dolgoztak. Ennek a még kinnlevő terméknyek gyors betakarítása, a gépek jó kihasználása, a traktorvezetőkről való fokozott gondoskodás nélkülözhetetlen feltétele. Ha jól szervezzük a munkát, minden tennivalóval — a mélyszántástól a szőlő- és gyümölcsös telepítéséig — idejekorán végezhetünk. Így a jövő esztendei termés jó előkészítése újabb sikerek forrásává válik, nemcsak a kenyérgabona-termesztésben, hanem egész szocialista mezőgazdaságunkban — fejezte be nyilatkozatát Németh Károly elvtárs. (MTI)

Országos tudományos diákköri konferencia Szegeden

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága és a Művelődésügyi Minisztérium megbízásából a József Attila Tudományegyetem rendezi meg a VI. Országos Diákköri Konferenciát Szegeden november 4 és 6 között. *A megnyitó ünnepségre november 3-án, vasárnap délelőtt kerül sor az egyetem aulájában.*

Hétfő reggeltől kezdve három napon át öt szekcióban hangzanak el a már előzőleg elbírált és elfogadott dolgozatok. A konferenciára igen sok vendég érkezik. *Előreláthatólag mintegy 270 oktató és tanár, valamint 500 egyetemi és főiskolai hallgató vesz részt a konferencia munkájában.*

A tudományos diákkörök tagjai dolgozataikban többnyire igen érdekes és új témákat dolgoztak fel. *Az állam- és jogtudományi alszekció ülésein elhangzik például egy a német békeszerződés kérdésével foglalkozó dolgozat.* A bölcsészettudományi alszekció ülésein elhangzó előadások közül érdekességével kiemelkedik a »Vallási szekták napjainkban«, »A Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiuma«, valamint a »Líra és gondolatiság« című, a felszabadulás utáni magyar költészettel foglalkozó dolgozat. *A természettudományi szekcióban elhangzó matematikai, fizikai, földtani, földrajzi, embertani, növénytani előadások hasonlóan fontos kérdésekkel foglalkoznak.*

A diákköri konferenciára több baráti országból érkeznek delegációk. *Így több egyetemi hallgató érkezik Szegedre Bulgáriából, Csehszlovákiából, Lengyelországból és az NDK-ból.*

A konferencia résztvevői számára több érdekes kiegészítő programot is biztosít a rendező bizottság. *Hétfőn este a szegedi egyetemek énekkara, színjátszói és tánckara mutatkozik be, kedden este pedig a diákkörön részt vevő egyetemek, főiskolák írói, költői, zeneművészei mutatkoznak be szerzői est keretében.*

A konferencia záróülésére november 6-án délután kerül sor. *Ekkor adják át a legjobb dolgozatok szerzőinek a megérdemelt díjakat.*